

2. Hdnyž rajtarja psychneho wuhladam hdže,
Mi i wješelom wutroba hraje,
Wot nasdala hižom šo pscheblyškuje,
Sa knjesa joh' kóždžicžki šnaje;
A i bliska wscho hlada na muža a brón,
A kóžde šo holicžo šmėje —
Wón nješe šo hrajo, tón nahladny koń,
Šchtrě pódłowa i kamjenjow drěje.
3. Haj, pschińdu-li něhdy ja do wojakow
A šedžu na koniku rjanym,
Dha do pola cžahnu psches horu a dol
A i pěschkom šo njeměnjam žanym;
A bychu mi cžercži tež napschecžo schli:
Strach pacholo na konju nima,
Wón lecži kaž wichor, wscho powaliwšchi,
Šacž semja pod kopytom hrima.
4. Hdnyž hólzy hdže napschecžo porajtuja
A šwjeczimy wězy hdny cžejne,
Dha psychneho brunika šedlam tež ja
Šta wošebne cžehnjenje ležne;
A dyrbjak ja něhdy šo na žeńtwu dacž
A wopytacž holicžku lubu,
Dha dyrbi koń pode mnu šarjehotacž
Ši i wješ'lu a šawistnym klubu.

Handrij Zejler.